preſertim dieb9 ſolēnibus nō petcaē· qn̄ vl
affectu ꝓlis gignēde vel reddendi debiti aut
incōtinentie vitāde cauſa cōmixti ſūt nec ob
ſtaculū aliud eſt· Ad p̄mum nō aliud pro
nunc dicim9 niſi ꝙ rariſſimū hoc eēt· de hijs
vero q̄ vix aut nunq̄ eueniūt doctores parū
tractant· Si tn̄ immineret graue ſcādalum
ꝓ omiſſiōe· ſi p̄terea grādis ↄtricō ↄcurreret
ſi deniq; magis ex ſurrepcōe dyabolica aut
vehemēti temptatione tale flagicium apud
ſenatū ↄmiſiſſet· Audeat q̄ ꝓfundius ſapit
talem ꝓhibere· fateor nō audeo in hoc caſu ꝛ
alijs ſicut pſpicuū ē ex premiſſis relinquēdi
ſūt multi ſue conſciē ꝛ iudicio circūſtancijs
oībus quas prudētia circumſpicit idagatis

Nona conſideratio

Recipue ex dīno munere et non ex nrā
induſtria ſeu preparatiōe reddimur di
gni miſterioꝝ pticipacōne ſacramtoꝝ· Hec
ↄſideratio ſi cū ſapore intimo maſticet· huili
abit nos vehementer· Et ꝓfecto huilitas ſo
la eſt q̄ diſpoīt ad dignificacōez ꝛ p̄paratio
nem ꝓ talis tātiq; hoſpitis in aīe cenaculo
ſuſceptione· Scio hoīem qui talit in veritate
ↄperit nunq̄ potuiſſe ad quietē et ſerenā diſ
poſitiōez celebrādi ꝑtigiſſe quouſq; diffidēs
de omni ſua īduſtria ꝛ labōe ꝛ ſollicitudie ꝛ

preparacōne p ꝯfeſſionē aut alias immola
uit in ara cordis bouē ſupbie. Dixit in aīmo
cōtrito ⁊ huīliato cū daniele. Dn̄e nō in iu
ſtificacōib⁹ meis pſterno preces meas an̄
te. ſ; i miſeracōibus tuis multis ⁊ magnis
Et rurſus cū pp̄heta Ego aūt in multitudie
miſeicordie tue introibo in domū tuā. adora
bo ad tēplū ſanctū tuū i timoē tuo ⁊ ſimilia
quedā quorū aliq̄ ſcriptis inſeruit. Plane
induſtria nrā ⁊ prepacō quales agere ꝯue
nienter poſſum⁹ requirit̄. Eis tamē ſi innitī
mur fallimur ⁊ cadim⁹. aut tanq̄ ſi q̄s ba
culo arūdineo ſuſtentet̄. vacillamus neq;
habitam⁹ in adiutorio altiſſimi dū noſtris
meritis fidim⁹. vel i peccoꝝ ſola recordacōe
torq̄mur Nimiꝝ ſi tūc in ꝓtectōe dei neq̄q̄
ꝯmorenur q̄ deficiente ꝓtectione. quis ſub
ſiſter. Fuit cuidā per ſomniū oſtenſa viſio
talis precipitatus i cloacā erat ⁊ a quodam
baculo ſtercoribus infixo ſuſtentari ne ꝓfū
daretur ſatagebat. At vero baculus ille fū
doten⁹ dimittebatur. aſſidue cū fetore into
lerabili ſentiēs ille piculū. tō mēte ad dn̄m
ꝯuerſus relicto baculo ꝯfeſti erept⁹ eſt Sa
ne cōſcīa nrā qn̄tūlib; mūda ē cloaca q̄dā
plēa ſtēcoribꝰ fedis defectuū cottidiaoꝝ ba
cul⁹ ille nrā ē induſtria p quā emergē q̄ri⁹

ſed procul dubio quouſqꝫ leuemus oculos
in celū vnde veiat auxilium nob. quouſqꝫ ſi
duciam nrām totam in deū iactemus. quāto
plꝰ innitimur ſoli nr̄e induſtrie baculo tanto
in ꝓfūdiorē abiſſum nr̄e ꝑuitatis demergim̄
⁊ nō ñ fetorē tetꝝ ⁊ horridū ēportamꝰ. Quid
ergo dicet aliq̄s tēptabimꝰ ne deū. q̄ pleni cō
ſcīa peccatorū. indeuoti. ſordidi. diſtracti. et
diſtēpati ad ſacramentū hoc ſalutiferū ſub
ſpe miſericordie ſoliꝰ accedamus. dixi iam ut
agat nrā īduſtria qđ poteſt ut ſit abſqꝫ con
ſcīa pcc̄i mor̄lis ſꝫ in illa nequaq̄ ſpereꝰ alio
qn̄ ſupbiꝰ alioqn̄ maledictiōem incurrimꝰ q̄
ponimꝰ fiduciā in hoie. et carnē brachiū nr̄m
alioqn̄ deiqꝫ ſēp ⁊ ī ꝑcipitiū imꝰ. Agnoſcaꝰ
ꝙ omēs iuſticie nr̄e ſūt ut pānꝰ mēſtruate
aut velut leproſi faſcie ſup quibus ſtillamꝰ
quotidie ſaniē pccōꝝ. Qua fronte igit̄ qua
ve fiducia infectionē ad placādū deum aude
bimus oñdere. Caueamꝰ ne pociꝰ irritetur
plane ſic ē. Si mille annis valerꝫ aliquis ſe
diſponere ad dignitatē celebracōis nec ſic ꝑ
ſe attingeret. Quid idcirco in breui morula
facere poteris coniectura. Interrogat ſe fre
quenter ille cuius ſupra memini ſi dignus eſt
accedere. ſi ſufficienter prepatꝰ heſitat. ꝑmū
tremiſcit. reformidatqꝫ. Tandē ſic rn̄det

ſebūpſi·interim q̄ntum in me eſt mihil deo
propitio decetero mihi ſum cōſci9 ſup pcc̄o
mortali·aut peccandi propoſito/peccata etiā
venialia non confeſſa nequaq̄ obſiſtunt.
Scio tamen ex aduerſo q̄ iuſtus eſt dn̄s.
qui ſi velit exquirere vehemēter debita mea
ſi iniquitates obſeruare·ſi mecū in iuditio
contendere.neq; ſuſtinebo neq; potero re
ſpondere vnum pro mille/qualib; lotus ſu
ero attritus·ↄfeſſus·lacrimoſus.Quid iſta
ſunt. Ve mihi ſi non cum miſericordia ma
gna diiudicer.Quid ſcire poſſum ſi forte la
teant me vitia mea·meruī quidem exceca
ri·qui viſu meo ſpūali primitus ſupra mo
dum abuſus ſum/dum videns bonum id
adimplere cōtempſi.hoc vnū ſcio q̄ apud
dn̄m miſericordia eſt·⁊ copioſa apud eū re
demptio·q̄ pietatis ei9 fontem nulla pōt nrā
iniquitas euincere vel ſiccare/qd̄ ſi decreue
rit ſaluare/nemo eſt qui cōdemnet.Preci
pit ut ſperem in eo·⁊ me totū in ſuas man9
ꝯmittā·Obedio ut poſſum·nō ē crudelis q̄ mē
dax/venientē ad eū non eiciet foras ꝓuolutū
ſuis pedib; nō īdignant abiciet.preueit me
demū i bn̄dictōib; dulcedis dū m̄ diſplice
Spero equidē ipſe q̄ cepit pficiet ⁊ illuiabit
abſcōdita tēbraꝝ/ne unq̄ obdormiē i morte

Fornicata es o aia mea cũ afflatoribus tuis·
habet pius ſponſus p os ꝓpheticũ· ut reuerta
ris· mõ etiã te ſuſcipiet. Et ſi milies abſceſſe
ris cõtemnens irriſeris· te venientem nõ re
pudiabit· penitentem non aſpnabit· ſi quis
ex hoib⁹ talia dicerꝫ crederes et aſperares ⁊
accederes· deus hoc dicit· deus hoc pollicetur·
ymo deus hoc imperat· et tu diffidẽs nõ acce
des. Non ẽ iſtud cõſiliũ o anima mea. In ſua
igitur veritate non tua veritate fidens volun
tarie ſibi ſacrifica. Immunda es accede mũ
danda ad fontem pietatis in ɔtaminabilem
Eſuris· accede paſcenda ad panem viuificum
⁊ indefectibilem. Egrotas· erit hoc efficaciſſi
mum tue inualitudini medicamẽtum. Flux
um pateris nec ſanari potes a medicis tuis
ſcꝫ exercicijs tange plena fide cum emoroiſſa
martha ſm· ambroſ fimbriam veſtimenti
ihu· ſacroſcãm videlicet hoſtiam ut purgeis
Si pcuſſam te ſentis a ſerpentibus pverſaꝝ
temptacõnum quid ẽſtat niſi ut ſerpentem
xpm eleuatũ inſpicias. Sꝫ dicis cũ ꝓpha qm̃
vnica ⁊ pauper ſum ego· pñceps eſto ſacro
ſancti hui⁹ miſterij habebis xpm comitem
fidũ et hoſpitẽ ditiſſimũ. Cecam te fortaſſis
debilem ⁊ claudam ɔqueris· memineris qm̃
tales ad cenam magni regis inuitantur et

intrāē ꝯpellūtur Lubrica ſū īmqēs ⁊ iſtabilē
ſꝫ hic panis cōfirmat cor hōis. Triſtis es ⁊
anxia. ſꝫ vinū hoc letificat. Inquietant te ⁊
turbāt plurima adhere ei q̄ turbidos fluctꝰ
ſedat qui eſt pax nrā qui ait. In mūdo preſ
ſurā in me pacē habebitis pegrinās a dn̄o
ſꝫ in fortitudine cibi huiꝰ āmbulabis vſqꝫ ad
montem dei. Quid ergo tandē reformidas.
Quid expaueſcis o aīa mea q̄re ⁊ quouſqꝫ
ꝯturbas me. Spera in dn̄o ⁊ liberabit te ⁊ enu
triet te. non cōfundet te. Suſpirabūdo forte
queris vbi eſt deus tuꝰ. In hoc certe ꝯuiuio
in quo xp̄s ſumitur recolitur memoria paſſi
onis. mens impletur grā ⁊ future glorie no
bis pignus datē. Crede hoc bona ⁊ ſimplici
fide. nec curioſe diſcuſſeris exiſtencie modū. ſuf
ficiat tibi qm̄ nō eſt hic modo alioꝝ corpoꝝ
ſuis locis cōmēſuratoꝝ. ꝓptea vanae ne dicā
ſtulte querūt aliq̄ vbi caput vbi pedes q̄lis
ſitus. q̄lis ad hoſtiā partiū coordinacō. vbi
xp̄s eſſe dicitur. quare et quō eſt. Qm̄ fcā ē
in eiꝰ corpus trāſſubſtantiacō panis ōmipo
tenti v̄tute diuinitatis. ſi nō hec ꝯprehēdis
neqꝫ ꝑfecto quātulācūqꝫ rem aliā quo ad
infinitas eius ſimilitudines ⁊ ꝓprietates ꝯpre
hendis. Da locum fidei. ut meritum habeas
ī eam quam ſine merito das nature fidem

da cū laude reuelacōēꝫ/ ꝛ i eius obſequium
volens te captiua. Conſideratio .x.

On propter timorem ꝯtaminationis cor
poris criſti illud cum mundicia corpali
monemur ꝯtrectare. ſed ad indeuotionē aut
ſcandalum in nobis vl' in aliis deuitandum
Conſideratio iſta paꝝ etiā inſtructis manife
ſta eſt. Valet tn̄ nō mediocrit' apud ſcrupu
loſos. ut ſi forte corporalis aliqua ſordicies
ipſis nolētibus aduemat. recogitent ad cri
ſti corpus nihil hanc attinere. ſeruata in ani
mo mundicia et reuerēcia ſāctitatis. ffuerūt
qui dixerunt ipſā hoſtiam conſecratā nullo
modo in ventrem nr̄m comedendo dimitti. ſꝫ
ſtatim in celum rapi cōtra experientiam quoti
dianam atqꝫ catholicā veritatem/ que ponit
corp9 criſti vere comedi. ffefellet eos hmōi
conſideracōis obliuio/ dū putāt indignum
ſentire. ut criſti corpus vel hoſtiam ſacrā in
feculentū ſtomachū nr̄m deueniat/ q̄ſi videlicꝫ
polluatur aut fedet' plus q̄ꝫ radius ſolaris
aut ſpiritualiū ſubſtāciaꝝ aliqua. Dicāt ḡ ſi
ſic iudicāt more carnaliū iudeorū aut paga
norū. cur criſti corpus in maternis viſceribꝫ/
ꝛ ſecūdina pellicula mēſibus nouem obſera
tū ꝛ obuolutum eē voluit. Debet vtiqꝫ racio
corrigere ſenſuale iudiciū/ ne blaſphemiam